

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/91/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8413205383
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8413205383.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok č.k. 3C 300/2013 - 33 zo dňa 20.11.2014 a o odvolaní žalobcu proti uzneseniu č.k. 3C 300/2013 - 48 zo dňa 19.01.2015 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Potvrdzuje uznesenie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu žalobcu, v ktorej sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy zamietol. Žalovanej právo na náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení poukázal na dôvody podanej žaloby, ktorým je nesprávny úradný postup Okresného súdu Poprad, ktorý nerozhodol o návrhu na zmenu súdneho exekútora v zákonnej lehote. Žalovaná navrhla žalobu v celom rozsahu zamietnuť ako nedôvodnú. Následne súd citoval čl. 46 ods. 3, čl. 48 ods. 2 Ústavy SR, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a), § 9 ods. 1, 2, 4, § 15 ods. 1, § 16 ods. 4, § 17 ods. 1-3 a § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zákona č. 514/2003 Z. z.), ako aj ust. § 44 ods. 1, 2, § 41 ods. 2 písm. c), d), ods. 8, § 243 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len Exekučný poriadok) v znení neskorších predpisov a uviedol, že žalobe nie je možné vyhovieť. Žalobca nepreukázal nesprávny úradný postup spočívajúci v existencii priesťahov v konaní. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov, garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, je kompetentný preskúmať Ústavný súd Slovenskej republiky. O namietaných priesťahoch v konaní sa nevedelo konanie pred Ústavným súdom Slovenskej republiky, nevedelo sa disciplinárne konanie, nebolo vydané právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva. Súd v konaní o uplatnenom nároku na náhradu škody nesprávnym úradným postupom nie je oprávnený posudzovať nesprávny úradný postup súdu spočívajúci v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote. Súd skonštatoval, že žalobca neunesol dôkazné bremeno pri preukázaní vzniku škody, nepreukázal príčinnú súvislosť medzi výškou škody a prípadným nesprávnym úradným postupom súdu, rovnako nepreukázal ani nemajetkovú ujmu. Z týchto dôvodov súd žalobu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žalovanej, ktorá mala vo veci úspech, nepriznal náhradu trov konania, keďže si ich neuplatnila.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie žalobca. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom, vadu konania, ktorá má za následok nesprávne právne posúdenie z dôvodu aplikácie nesprávneho ustanovenia právneho predpisu, ďalej nedostatočne zistený skutkový stav, ktorý bol neúplne zistený, pretože neboli vykonané navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, v dôsledku čoho súd vec nesprávne právne posúdil. Zdôraznil, že súd nesprávne aplikoval ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., ktoré ustanovenie nadobudlo účinnosť až od 01.01.2013 novelou vykonanou zákonom č. 412/2012 Z.z., a preto ust. § 9 ods. 2 v znení novely zákona č. 514/2003 Z. z. nemohol aplikovať na merito vecí. Ďalej namietal, že sa súd nevyjadril k otázke stavu právnej neistoty účastníka exekučného konania. Poukázal na to, že nie je úlohou súdu polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, ale má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustnými. Zdôraznil, že Európsky súd pre ľudské práva zdôraznil, že Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd zaväzuje zmluvné štáty, aby organizovali svoj právny poriadok takým spôsobom, aby vyhovoval požiadavkám čl. 6 ods. 1 Dohovoru zahŕňajúci aj právo na rozhodnutie vecí v primeranej lehote. Ďalej poukázal na to, že súd posudzoval rozpor exekučného titulu so zákonom a poukazoval na skutočnosti, ktoré vôbec nesúviseli s predmetom konania. Navrhol zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 20 Eur v lehote 15 dní od doručenia uznesenia.

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie žalobca. Namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozhodnutia. Poukázal na to, že položka 7a Sadzobníka súdnych poplatkov je stanovená pre súdny poplatok za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. To znamená, že spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody a nepodliehajú ďalšie úkony vo veci samej ako sú odvolanie, dovolanie a pod.. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo/39/2007 zo dňa 29.03.2007, podľa ktorého za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v prílohe Sadzobníka súdnych poplatkov, sa súdne poplatky nevyberajú. V takom prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy. Tvrdil, že postupom súdu bolo zasiahnuté do jeho základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj došlo k porušeniu čl. 12 ods. 1, najmä čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorej povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 252/05 zo dňa 22.03.2006). Ďalej zdôraznil, že súd pri výkone svojej rozhodovacej právomoci je viazaný čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého platí, že môže konať iba na základe Ústavy v jeho medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorým stanoví zákon. Navyše zdôraznil, že podľa § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch, za úkony navrhnuté alebo za konania začaté do 30.09.2012 sa vyrubujú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012. V danom prípade žaloba bola podaná pred 01.10.2012, teda konanie sa začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z., a preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30.09.2012, kedy konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom, od poplatku bolo vecne oslobodené (§ 4 ods. písm. k Zákona o súdnych poplatkoch). Navrhol vyhovieť odvolaniu a napadnuté uznesenie zrušiť v rámci autoremedúry v zmysle ust. § 210a Občianskeho súdneho poriadku alebo napadnuté uznesenie zrušiť bez náhrady.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutia, ako aj konanie im predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že rozsudok je potrebné zrušiť z dôvodu jeho nepreskúmateľnosti a zároveň odvolanie proti uzneseniu nie je dôvodné.

Občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti, pod ktorou treba rozumieť právnu istotu pri aplikácii práva súdom, a to v rozsahu zabezpečujúcom naplnenie spravodlivej ochrany subjektívnych práv účastníkov konania v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v súlade s právom na spravodlivý súdny proces zaručeným čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorým je Slovenská republika viazaná.

Z procesného hľadiska je súd povinný svojou činnosťou zabezpečiť výkon spravodlivosti tak, aby nedošlo k jej odopretiu (§ 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, ako aj odôvodnením napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa zamietol žalobu z dôvodu, že žalobca nepreukázal vznik škody, ktorá mu mala byť spôsobená nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nedodržaní zákonnej lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora. Z obsahu spisu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 3C 300/2013 (vec vedená pôvodne na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 13C 106/2012) vyplýva, že žalobca sa domáhal voči žalovanej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy z dôvodu nesprávneho úradného postupu spočívajúcim v nedodržaní lehoty na rozhodnutie o návrhu na zmenu súdneho exekútora v exekučnej veci povinného E. A. (u súdneho exekútora vec vedená pod sp. zn. EX 15624/2011). Okresný súd Kežmarok uznesením č. k. 3C 300/2013 - 9 zo dňa 19.09.2014 spojil veci vedené na Okresnom súde Kežmarok pod sp. zn. 3C 300/2013, sp. zn. 3C 301/2013, sp. zn. 302/2013, sp. zn. 3C 303/2013, sp. zn. 3C 304/2013, sp. zn. 3C 305/2013 a sp. zn. 3C 306/2013 na spoločné konanie s tým, že sa budú viesť pod sp. zn. 3C 300/2013. Následne pripisom zo dňa 20.10.2014 si vyžiadal od Okresného súdu Poprad informácie z exekučných spisov k sp. zn. 3C 300/2013 povinný E. A. - exekučná vec vedená pod sp. zn. 10Er 202/2005, k sp. zn. 3C 301/2013 povinný M. E. - exekučná vec vedená pod sp. zn. 15Er 22/2004, k sp. zn. 3C 302/2013 povinný L. Z. - exekučná vec vedená pod sp. zn. 15Er 229/2003, k sp. zn. 3C 303/2013 povinná M. M. - exekučná vec vedená pod sp. zn. 17Er 208/2003, k sp. zn. 3C 304/2013 povinná Z. O. - exekučná vec vedená pod sp. zn. 16Er 374/2005, k sp. zn. 3C 305/2013 povinná Z. M. - exekučná vec vedená pod sp. zn. 15Er 311/2005, k sp. zn. 3C 306/2013 povinný Z. M. - exekučná vec vedená pod sp. zn. 17Er 110/2004. Je preto zrejmé, že uvedené exekučné konania a na základe nich tvrdené skutkové okolnosti ohľadom (ne)rozhodnutia v zákonnej lehote o návrhu na zmenu súdneho exekútora mali byť predmetom posudzovania nároku na náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je však zrejmé, na základe akých konkrétnych skutkových okolností dospel prvostupňový súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná. Jediným kritériom, na základe ktorého sa dá identifikovať predmet tohto konania od iných konaní je konštatácia súdu, že sa oboznámil s obsahom spisov sp. zn. 10Er 202/05, sp. zn. 1REr 22/04 (pravdepodobne sp. zn. 15Er 22/04), sp. zn. 15Er 229/03, sp. zn. 17Er 208/03, sp. zn. 16Er 374/05, sp. zn. 15Er 311/05 a sp. zn. 17Er 110/04. V odôvodnení absentujú akékoľvek informácie, z ktorých by vyplývalo, kedy sa začalo exekučné konanie (čo má vplyv na posúdenie, či vôbec v čase podania návrhu na zmenu súdneho exekútora existovala lehota na rozhodnutie o tomto návrhu), kedy bola žiadosť súdneho exekútora doručená súdu (a či vôbec), kedy bolo o návrhu na zmenu súdneho exekútora rozhodnuté a napokon uvedenie, či žaloba o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v tom - ktorom prípade je dôvodná alebo nie a z akých dôvodov. Uvedené vôbec nevyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, ktorý je všeobecne formulovaný a neodzrkadľuje špecifiká toho - ktorého exekučného konania. Ust. § 112 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku pripúšťa možnosť spojenia vecí na spoločné konanie v záujme hospodárnosti konania, ak veci skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. V danom prípade Okresný súd Kežmarok v záujme hospodárnosti využil možnosť spojenia vecí na spoločné konanie. To však neznamená, že súd nie je povinný odôvodniť svoje rozhodnutie zákonným spôsobom s prihliadnutím na skutkové okolnosti jednotlivých prípadov.

Obsahové náležitosti rozsudku určuje ustanovenie § 157 Občianskeho súdneho poriadku. Ich správnosť a úplnosť je predpokladom vykonateľnosti a preskúmateľnosti rozhodnutia. Či je rozhodnutie preskúmateľné alebo nie sa dá zistiť len z jeho odôvodnenia. V tejto súvislosti je právne významné práve ustanovenie § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa žalobca domáha a z akých dôvodov ako sa vo veci vyjadril odporca prípadne iný účastník konania stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje ustanovenie § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Konanie a rozhodovanie

všeobecných súdov sa uskutočňuje v predpísanom ústavnom a zákonnom rámci, rešpektovanie ktorého vylučuje svojvôľu v ich postupe, pričom vylúčenie svojvôle sa zabezpečuje viacerými prostriedkami vrátane ich povinností svoje rozhodnutia náležite odôvodniť. Odôvodnenie rozhodnutia totiž dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd v ich veci vyložil a aplikoval príslušné právne predpisy a akými úvahami sa spravoval pri rozhodovaní o veci samej. Náležité zdôvodnenie rozhodnutia súdu je súčasťou práva účastníka na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Navyše z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní mal k dispozícii výpisy len z niektorých exekučných spisov, ktoré mali byť predmetom tohto konania (čl. 24 - povinný L. A., čl. 27-29 povinná V. O. a Š. M.). V spise sa nachádzajú výpisy aj z exekučných spisov Okresného súdu Poprad sp. zn. 17Er 111/2009 (povinná E. W.), sp. zn. 20Er 334/2008 (povinný M. W.) a sp. zn. 20Er 16Er 418/2008 (povinná A. E.), avšak uvedené exekučné konania nie sú predmetom tohto konania. Z uvedeného vyplýva, že prvostupňový súd tak rozhodol bez toho, aby mal k dispozícii všetky potrebné dôkazy.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v súlade s ust. § 221 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku pre odňatie možnosti konať pred súdom a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožní účastníkovi konania realizáciu procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Je ním nielen procesný postup súdu, ale aj jeho rozhodnutie, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť svoje práva.

Odňatie možnosti konať pred súdom spočívalo v nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku pre nedostatok dôvodov.

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvého stupňa opätovne rozhodnúť o jednotlivých nárokoch žalobcu. V prvom rade je potrebné vychádzať z obsahu žaloby, teda zistiť, aký nárok je predmetom konania a následne po zistení všetkých skutkových okolností jednotlivých prípadov z obsahu exekučných spisov, resp. ich výpisov, posúdiť dôvodnosť podanej žaloby.

Náležité zdôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu je súčasťou účastníka na súdnu ochranu zaručeného Ústavou Slovenskej republiky vrátane práva na spravodlivý súdny proces. Odôvodnenie rozhodnutia musí byť stručné, jasné, zrozumiteľné a najmä preskúmateľné v rámci podaných opravných prostriedkov účastníkmi konania.

Podľa § 226 Občianskeho súdneho poriadku, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 224 ods. 1, 3 Občianskeho súdneho poriadku, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvého stupňa platia i pre odvolacie konanie.

Ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Vo vzťahu k odvolaniu voči uzneseniu o vyrubení súdneho poplatku, odvolací súd poukazuje na to, že súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo ex lége podľa § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch oslobodené od poplatku od 01.07.2007, ktoré bolo zavedené s odkazom na zákon č. 273/2007 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Zákonom č. 286/2012 Z.z. zo dňa 11.09.2012, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 145/1995 Z.z. o správnych poplatkoch v znení neskorších právnych predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákona, došlo k novele zákona o súdnych poplatkoch, pričom bolo vypustené s účinnosťou od 01.10.2012 ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/ poplatkového zákona (týkajúce sa vecného oslobodenia vzťahujúceho sa na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom).

Z ustanovenia § 18ca Zákona súdnych poplatkoch v súvislosti s účinnosťou novely poplatkového zákona č. 286/2012 Z.z. vyplýva, že z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.09.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012.

Pri výklade predmetného zákonného ustanovenia je potrebné vychádzať z celého kontextu poplatkového zákona s poukazom na znenie § 1 a § 5 Zákona o súdnych poplatkoch.

Ak bol poplatkový úkon navrhnutý alebo ak je v Sadzobníku súdnych poplatkov ustanovený súdny poplatok za konanie a toto bolo začaté do 30.09.2012, vyberajú sa poplatky podľa doterajších predpisov. Ide o zakotvenie princípu zákazu retroaktivity vo vzťahu k úkonom navrhnutým alebo konaniam začatým do 30.09.2012, keďže pri nich poplatková povinnosť vznikla ešte počas účinnosti právneho stavu pred novelou vykonanou zákonom č. 286/2012 Z.z.

V prípade podania odvolania vzniká poplatková povinnosť podľa § 5 Zákona o súdnych poplatkoch až podaním odvolania, ktoré je poplatkovým úkonom. Ak bolo odvolanie podané po 30.09.2012, aj keď samotné súdne konanie na súde prvého stupňa začalo do 30.09.2012, použije sa na poplatkovú povinnosť v odvolacom konaní právny stav účinný po 30.09.2012.

Podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov účinného od 01.10.2012, zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa platí súdny poplatok vo výške 20 Eur.

Ak je ustanovená sadzba za konanie, myslí sa tým konanie na jednom stupni (§ 6 ods. 2 veta prvá Zákona o súdnych poplatkoch). Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej. Z uvedeného vyplýva, že i sám zákonodarca rozlišuje pre poplatkové účely medzi konaním na jednom stupni a konaním odvolacím a dovolacím, preto poplatková povinnosť za odvolanie sa posudzuje podľa právneho stavu platného v čase účinnosti začatia odvolacieho konania.

Keďže poplatková povinnosť žalobcu v odvolacom konaní vznikla podaním odvolania a od 01.10.2012 na konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom sa nevzťahuje vecné oslobodenie, vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie podľa § 6 ods. 2 druhá veta poplatkového zákona, položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov.

Z týchto dôvodov odvolací súd potvrdil uznesenie o poplatkovej povinnosti žalobcu ako vecne správne v zmysle ust. § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.